

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/24/2017
Identifikačné číslo spisu:	4612010198
Dátum vydania rozhodnutia:	25.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:4612010198.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 25. júla 2018 v trestnej veci obvineného Dpt. W. M., MBA., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 27. júla 2016, sp. zn. 2 To 18/2016, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Dpt. W. M. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo 14. januára 2016, sp. zn. 2 T 92/2012, bol obvinený Dpt. W. M. uznaný vinným v bodoch 1/ - 3/ z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 4/ - 5/, 7/ z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., v bode 6/ z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. a v bode 7/ z prečinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 5 ods. 1 zák. NR SR č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov bez predchádzajúceho potrebného súhlasu Obecného zastupiteľstva Obce C. vo výplatnom termíne za mesiac február 2004 si vyplatil odmenu vo výške 5.000,- Sk (165,97 Eur) na základe ním podpísanej dohody o vykonaní prác s dohodnutou pracovnou úlohou člena komisie uzatvorenej dňa 16.01.2004 medzi Obcou C. zastúpenou starostom obce Dpt. W. M. na strane jednej a Dpt. W. M. na strane druhej a vo výplatnom termíne za mesiac február 2005 si vyplatil odmenu vo výške 6.600,- Sk (219,08 Eur) na základe ním podpísanej dohody o vykonaní prác s dohodnutou pracovnou úlohou výber dodávateľa na výstavbu 19 a 11 bytových jednotiek uzatvorenej dňa 01.01.2005 medzi Obcou C. zastúpenou starostom obce Dpt. W. M. na strane jednej a Dpt. W. M. na strane druhej, pričom obe dohody o vykonaní práce boli uzatvorené bez vedomia a súhlasu Obecného zastupiteľstva v C., čím si takto

zadovážil neoprávnený prospech v celkovej výške 11.600,- Sk (385,05 Eur),

2/ ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 2 ods. 2 zák. NR SR č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov bez predchádzajúceho súhlasu Obecného zastupiteľstva Obce C. si v mesiaci marec 2005 za 4 dni dovolenky preplatil sumu vo výške 7.829,- Sk (259,88 Eur), v mesiaci apríl 2006 za 5 dní dovolenky sumu vo výške 14.160,- Sk (470,03 Eur) a v mesiaci október 2007 za 10 dní dovolenky sumu vo výške 25.176,- Sk (835,69 Eur), čím si takto zadovážil neoprávnený prospech v celkovej výške 47.165,- Sk (1.565,60 Eur),

3/ ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 5 ods. 1 zák. NR SR č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov bez predchádzajúceho potrebného súhlasu Obecného zastupiteľstva Obce C. si za mesiac september 2005 vyplatil odmenu vo výške 9.842,- Sk (326,70 Eur), za mesiac november 2005 odmenu vo výške 15.075,- Sk (500,40 Eur), za mesiac február 2006 odmenu vo výške 16.500,- Sk (547,70 Eur), za mesiac máj 2006 odmenu vo výške 2.500,- Sk (82,99 Eur), za mesiac jún 2006 odmenu vo výške 16.600,- Sk (551,02 Eur), za mesiac november 2006 odmenu vo výške 11.000,- Sk (365,13 Eur), v mesiaci máj 2007 odmenu za byty roka vo výške 14.400,- Sk (477,99 Eur) a za mesiac november 2007 odmenu vo výške 18.000,- Sk (597,49 Eur), čím si takto zadovážil neoprávnený prospech v celkovej výške 103.917,00 Sk (3.449,42 Eur),

4/ ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 18c ods. 1, ods. 5 zák. SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v neskorších predpisov bez predchádzajúceho potrebného súhlasu Obecného zastupiteľstva Obce C. vydal pokyn na vyplatenie odmien hlavnej kontrolórke Obce C. Ing. V. K. a to vo výplatnom termíne za mesiac november 2006 vo výške 2.000,- Sk (66,39 Eur) a vo výplatnom termíne za mesiac november 2007 vo výške 3.400,- Sk (112,86 Eur), čím poškodenej strane Obci C. spôsobil škodu vo výške 5.400,- Sk (179,25 Eur),

5/ ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 7 zák. SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí s poukazom na „sľub starostu“ podľa § 13 zák. SRN č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v období od mesiaca január 2010 od mesiaca júl 2010 na Obecnom úrade v C. v rámci opráv a rekonštrukčných prác na klube mladých v C. vydal pokyn k zakúpeniu nadmerného množstva materiálu prevyšujúceho rozpočtovú skladbu opráv z peňažných prostriedkov z rozpočtu obce, pričom podľa znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctvo na rekonštrukciu klubu mladých v C. nebol použitý stavebný materiál fakturovaný B. na FA č. 1010014/výdajka 1010014/ a FA č. 1014007/výdajka č. V110225, obidve s objednávkou materiálu zo dňa 15.02.2010 s dátumom vydania dňa 15.02.2010 a časť stavebného materiálu z FA č. 20100029/dodací list č. 101036 a č. 100064/s objednávkou materiálu zo dňa 31.01.2010 s dátumom dodania 19.01.2010 a 22.01.2010, celkovo v sume 6.032,85 Eur, pričom zakúpený stavebný materiál bol použitý na súkromné účely a nie v prospech majetku obce, navyše ako starosta obce na Obecnom úrade v C. v rámci opráv a rekonštrukčných prác na klube mladých v C. v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami vydal pokyn k vykonaniu 12-tich jázd motorovým vozidlom zn. Renault Trafic, ktoré je vo vlastníctve Obce C. na trase Tovarníky - Hruboňovo, okr. Nitra, ktoré boli vykonávané v období od 11.03.2010 do 13.07.2010 počas pracovnej doby s využitím zamestnancov Obecného úradu C. za účelom odvozu stavebného materiálu súkromného charakteru k nehnuteľnosti v obci S. XX, ktorej vlastníkom je prof. JUDr. Q. K., CSc., pričom žiadny zmluvný vzťah medzi obcou v zastúpení starostom obce a vlastníkom nehnuteľnosti nebol, pričom znalec z odboru cestnej dopravy stanovil priemernú spotrebu pohonných hmôt v počte 12 jázd na trase Tovarníky - Hruboňovo, okr. Nitra na sumu vo výške 66,39 Eur, čím poškodenej strane Obci C. na zakúpenom materiály nepoužitom v rámci opráv klubu mladých spôsobil škodu vo výške 6.032,85 Eur a na pohonných hmotách z vykonaných jázd škodu vo výške 66,39 Eur, celkovo vo výške 6.099,24 Eur,

6/ v presne nezistenom čase od 09.02.2010 do 07.07.2010 v C. pozmenil obsah uznesenia č. 34/2010 z 21 riadneho zasadnutia Obecného zastupiteľstva Obce C. konaného dňa 09.02.2010 a to tak, že v ňom

doplnil body „J“, „K“, „I“, prejednávajúce schválenie rekonštrukcie a prestavby Obecného úradu C. a s tým súvisiaci návrh na financovanie formou úveru a následne takto pozmenené uznesenie použil ako pravé v Slovenskej záručnej a rozvojovej banke, a.s., Nitra, na základe čoho bol dňa 07.07.2010 požadovaný úver vo výške 314.000,- Eur poskytnutý,

7/ ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 7 a § 7a ods. 1, ods. 2 písm. d/ zák. SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a v nadväznosti na § 6 Zásad hospodárenia s majetkom obce a s majetkom štátu zverenie Obci C. zo dňa 13.09.2007 bez vedomia a súhlasu obecného zastupiteľstva Obce C. a bez schválenia vyradovacej komisie, ktorá ani nebola zriadená, dňa 16.11.2010 v C. podpísal darovaciu zmluvu, na základe ktorej daroval Obci R. hnuteľný majetok vo vlastníctve Obce C. a to 1 ks automobilu Praga V3S NaV bez evidenčného čísla, 1 ks kompresor DK661 a 1 ks Tatra 148, autožeríav AB063 bez evidenčného čísla, čím poškodenej strane Obci C. spôsobil škodu vo výške 2.338,32 Eur,

teda

v bodoch 1/ - 3/ prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bodoch 4/ - 5/, 7/ ako verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu as prekročil svoju právomoc,

v bode 6/ podstatne pozmenil obsah verejnej listiny v úmysle, aby sa použila ako pravá a použil ju ako pravú,

v bode 7/ inému spôsobil malú škodu tým, že porušil všeobecne právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok.

Za to bol obvinenému Dpt W. M. podľa § 326 ods. 1, § 41 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený s určením skúšobnej doby v trvaní 2 roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol mu uložený i trest zákazu činnosti pôsobenia vo výkonnom orgáne obce v oblasti samostatnej pôsobnosti na dobu 4 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bolo mu uložené nahradiť poškodenému Obci C., IČO: XXXXXXXX, so sídlom L. škodu vo výške 8616,81 Eur.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 27. júla 2016, sp. zn. 2 To 18/2016, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil odvolaním obvineného (do výrokov o vine, treste a konaní, ktoré mu predchádzalo) a prokurátora (do výroku o vine v bodoch 1/ - 3/, kde mala byť použitá právna kvalifikácia podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v neprospech obvineného), napadnutý rozsudok prvostupňového súdu. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného Dpt. W. M. uznal vinným v bodoch 1/ - 3/ z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 4/ a 7/ z prečinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák., v bode 5/ z prečinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 6/ z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák., na zhodnom skutkovom základe uvedenom v rozsudku prvostupňového súdu pod bodmi 1/ - 4/, 6/ a 7/ a na upravenom skutkovom základe pod bodom 5/ v znení:

ako starosta obce C. v rozpore s ustanovením § 7 zák. SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí s poukazom na „sľub starostu“ podľa § 13 zák. SRN č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v období od mesiaca január 2010 od mesiaca júl 2010 na Obecnom úrade v C. v

rámci opráv a rekonštrukčných prác na klube mladých v C. vydal pokyn k zakúpeniu nadmerného množstva materiálu prevyšujúceho rozpočtovú skladbu opráv z peňažných prostriedkov z rozpočtu obce, pričom podľa znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctvo na rekonštrukciu klubu mladých v C. nebol použitý stavebný materiál fakturovaný B. na FA č. 1010014 (výdajka 1010014) a FA č. 10140007 (výdajka č. V110225), obidve s objednávkou materiálu zo dňa 15.02.2010 s dátumom vydania dňa 15.02.2010 a časť stavebného materiálu z FA č. 20100029 zo dňa 31.01.2010 (dodací list č. 101036 a č. 100064) s dátumom dodania 19.01.2010 a 22.01.2010, celkovo v sume 6.032,85 Eur, pričom zakúpený stavebný materiál bol použitý na súkromné účely a nie v prospech majetku obce, čím spôsobil Obci C. škodu vo výške 6.032,85 Eur,

teda

v bodoch 1/ - 3/ prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bodoch 4/ a 7/ inému spôsobil malú škodu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok,

v bode 5/ inému spôsobil väčšiu škodu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok,

v bode 6/ podstatne pozmenil obsah verejnej listiny v úmysle, aby sa použila ako pravá a použil ju ako pravú.

Obvinenému Dpt. W. M. bol za to podľa § 213 ods. 2, § 41 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na určenú skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol mu uložený i trest zákazu činnosti pôsobiť vo výkonnom orgáne obce v oblasti samostatnej pôsobnosti na dobu 2 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bolo mu uložené nahradiť poškodenému Obci C., IČO: XXXXXXXX., so sídlom L. škodu vo výške 8.616,81 Eur.

Rozsudok krajského súdu dovolaním z 15.02.2017 a jeho doplnením z 22.02.2017 napadol obvinený Dpt. W. M. prostredníctvom obhajcu, v ktorých uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por.

Obvinený dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. odôvodnil tým, že k zásadnému porušeniu jeho práv na obhajobu a že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom došlo tým, že súd I. stupňa vôbec nerozhodol o návrhoch obhajoby na doplnenie dokazovania (konfrontáciu medzi svedeckými výpoveďami V. a K. z dôvodu, že medzi nimi boli rozpory, preukázať ohľadne skutku pod bodom 5/ kto objednal tovar fakturovaný Obci C., kto ho prevzal a že v účtovníctve k tomuto tovaru sú nezrovnalosti - chýbajú podpisy preberajúceho, výdajky sú vyhotovené na odlišných PC programoch, treba zistiť komu MRP-Company predala) pred vyhlásením prvého rozsudku 19.02.2014, resp. 10.11.2015. K uvedeným pochybeniam došlo aj tým, že samosudkyňa sa ho po výsluchu svedkov (podrobne uvedených), ale aj po oboznámení listinných dôkazov nepýtala, či sa chce ku každému dôkazu vyjadriť. Tým mu odňala možnosť plnohodnotne konať pred súdom, výkon práva osobne sa obhajovať a umožniť mu prispieť k objasneniu veci a k odstráneniu rozporov medzi dôkazmi a takýto postup nie možné považovať za kontradiktórny, ale za proces vykazujúci inkvizitčné prvky. Uvedené vytýkal aj v odvolaní, krajský súd však tieto pochybenia nenapravil. Viacnásobná zmena právnej kvalifikácie žalovaných skutkov tiež sťažila jeho obhajobné práva (k čomu priložil aj tabuľku), pričom na tieto zmeny nebol upozornený a nebola mu daná lehota na

prípravu obhajoby, hoci okresný súd skutky pod bodmi 1/ - 3/ a krajský súd skutky pod bodmi 1/ - 3/ a 5/ kvalifikovali aj podľa prísnejších odsekov 2 a to bez ohľadu na výšku trestnej sadzby. Nerešpektovanie jeho obhajobných práv došlo aj tým, po preštudovaní spisu, vyšetrovateľ doplnil dokazovanie písomnosťou z kontroly NKÚ SR v období 16.07.2009 až 13.08.2009 v Obci C., s ktorou už jeho a ani jeho obhajcu v rámci preštudovania neoboznámil. V dôsledku uvedeného napadnuté rozhodnutia sú založené na dôkazoch, ktoré neboli samosudkyňou vykonané zákonným spôsobom a odvolací súd tieto pochybenia nenapravil.

Naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. (bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa) vidí obvinený v tom, že súdy mu uložili trest zákazu činnosti bez konkretizovania obmedzenia, čo Trestný zákon za prejednaný trestný čin nepripúšťa. Pri uložení trestu zákazu činnosti možno zakázať len takú činnosť, ktorú páchatel' pri trestnom čine sám priamo vykonával, pričom dovolateľ činnosť, ktorej zákaz mu odvolací súd uložil, sám, priamo a bezprostredne nevykonával (R 1/1965, R 10/1966, R 9/1964, R 25/1965, R 5/1980). Vymedzenie rozsahu zákazu činnosti - pôsobiť vo výkonnom orgáne obce v oblasti samostatnej pôsobnosti - je v rozpore s trestným zákonom vyjadrené len všeobecným obmedzením, nie je v rozsudku určené presne a jednoznačne a neplní účel tohto trestu.

Dôvodom uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť) je tá skutočnosť, že v zistenom skutkovom stave zostali neodstránené rozpory vo výpovediach svedkyne V. ako medzi jej výpoveďou a výpoveďou svedkyne K., nebolo preukázané, že by dovolateľ tovar fakturovaný Obci C. uvedenými v bode 5/ rozsudku, objednal, prevzal, ani kto tento tovar objednal a prevzal a či vôbec bol vydaný. Neodstránené zostali aj rozpory v dokladoch, a to v dodacom liste č. 1010014, na výdajke V110225 nie je žiaden podpis preberajúceho a k faktúre č. 1010014 je vystavený dodací list č. 1010014, s dátumom dodania 15.02.2010, vyhotovený v programe SunSoft©2010, ale k faktúre č. 10140007 je vystavená výdajka V110225 a nie dodací list ako k faktúre č. 1010014, všetky účtovné doklady sú zo dňa 15.02.2010 a majú byť od toho istého dodávateľa, pričom výdajka V110225 zo dňa 15.02.2010 je vyhotovená v programe YJFSIMX070041.6.00.533©MRP-Company. s.r.o.. Brezno, atď.. Dovolací súd posudzuje skutkový stav ustálený súdmi prvého a druhého stupňa a nemôže ho dopĺňať ani v prospech, ale ani v neprospech dovolateľa, avšak pokiaľ v takto zistenom skutkovom stave zostali pochybnosti a rozpory, ktoré súdy neodstránili, je z hľadiska správneho právneho posúdenia namieste aplikovať zásadu IN DUBIO PRO REO.

V ďalšom poukázal na to, že odvolací súd v odôvodnení rozsudku riadne a presvedčivo nevysvetlil, ako jednotlivé konania posudzoval z hľadísk: - vývojové štádia trestnej činnosti, pokus, dokonaný trestný čin, pokračovací trestný čin, objektívna (časová) a subjektívna súvislosť, opakovanie trestného činu, skutok (čiastkový útok), jednota skutku, súbeh trestných činov - jednočinný či viacčinný, účastníctvo, páchatel'stvo (spolupáchatel'stvo), ani nevysvetlil dôsledne, akými dôkazmi majú byť všetky znaky skutkových podstát trestných činov obsiahnuté v skutkovom zistení súdu preukázané (§ 168 ods. 1 Tr. por.), čo však ani vysvetliť nemohol, keďže dovolateľ sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil, nijako nepochybil pri vyplácaní odmien a náhrad.

Podľa § 13 ods. 4 a § 16 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v z.n.p. starosta zvoláva a vedie rokovania obecného zastupiteľstva (OcZ) a podpisuje jeho uznesenia, ale odborné podklady a iné písomnosti na rokovanie obecného zastupiteľstva zabezpečuje obecný úrad a kontrolu vykonáva hlavná kontrolórka. Nenaplnil subjektívne stránky skutkových podstát trestných činov, za ktoré ho odvolací súd odsúdil, všetky jemu vyplatené sumy prijal v dobrej viere, že mu patria, boli mu vyplatené v súlade so všetkými na vec sa vzťahujúcimi právnymi predpismi a bol dobromyseľný v tom, že na ich vyplatenie bol v každom jednotlivom prípade právny dôvod a že každý s tým súvisiaci právny úkon bol platný. Na nedostatok rozhodnutia OcZ ho ani v jednom prípade nikto neupozornil. Nekonal v úmysle prisvojiť si cudziu vec, ktorá by mu bola zverená, ani spôsobiť tak na cudzom majetku škodu, a preto nenaplnil subjektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu sprenevery (R 54/1967), za ktorý bol krajským súdom v

bodoch 1/ - 3/ rozsudku odsúdený.

Súd druhého stupňa nesprávne použil iný právny predpis, keď argumentuje, že o poskytnutí odmien mohlo rozhodnúť OcZ iba na návrh niektorého z poslancov v zmysle § 5 ods. 1 zák. č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v z.n.p., ktoré ustanovenie neupravuje, kto môže podať takéto návrhy.

Rozhodnutie súdu druhého stupňa ohľadne skutku pod bodom 1/ je aj v tejto časti založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, na základe čoho dovolateľ uplatňuje voči nemu dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Odmeny vo výške 5.000,- Sk (165,97 Eur) vo výplatnom termíne za mesiac február 2004 dňa 9.3.2004 a vo výške 6.600,- Sk (219,08 Eur) vo výplatnom termíne za mesiac február 2005, dovolateľovi nevyplatila Obec C. podľa § 5 ods. 1 zák. č. 253/1994 Z.z. v z.n.p., ale na základe zmlúv o obstaraní vecí (nesprávne označených ako dohody o vykonaní práce), uzavretých dňa 16.01.2004 a 01.01.2005, podľa § 733 až § 736 Občianskeho zákonníka, pričom na uzavretie zmluvy o obstaraní vecí podľa OZ, ani na výplatu odmeny dohodnutej v zmluve o obstaraní vecí, vôbec nebolo potrebné rozhodnutie OcZ. Odvolací súd nesprávne hmotnoprávne posúdil zistený skutok ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, čím je naplnený uplatnený dovolací dôvod.

K bodu 2/ rozsudku týkajúci sa náhrad platu za nevyčerpanú dovolenku bol presvedčený, že to bolo v súlade so všetkými na vec sa vzťahujúcimi právnymi predpismi, aj keď konkrétne nevedel, že o tom malo rozhodnúť OcZ, a preto nenaplnil subjektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za ktorý bol krajským súdom odsúdený.

Vo vzťahu k bodu 3/ rozsudku krajského súdu bol presvedčený, že všetky ním prijaté platby mu boli vyplatené dôsledne v súlade so zák. č. 253/1994 Z.z., najmä s jeho ustanoveniami § 2 ods. 2 a § 5. V každom jednotlivom prípade bola dodržaná aj forma, hoci za bezdôvodné obohatenie (neoprávnený prospech) sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Nenaplnil subjektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. V doplnenom dovolaní z 22.02.2017 uviedol, že odvolací súd ho odsúdil aj za čiastkový útok, ktorý sa nestal. Teda, že ako starosta obce C. v rozpore s § 5 ods. 1 zák. č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov bez predchádzajúceho potrebného súhlasu OcZ Obce C. si mal za mesiac jún 2006 vyplatiť odmenu vo výške 16.600,- Sk (551,02 Eur), čím mal spôsobiť Obci C. škodu v celkovej výške (teda vrátane tohto čiastkového útoku, ktorý sa nestal a zo žiadneho dôkazu nevyplýnul) 103.917,00 Sk (3.449,42 Eur). Krajský súd odsúdil dovolateľa za 7 samostatných skutkov (body 1/ až 7/ výroku napadnutého rozsudku), avšak nevzal do úvahy, že podľa § 87 ods. 1 písm. a/ až e/ Tr. zák. trestnosť činu zaniká uplynutím tam uvedenej premlčacej doby. Napadnuté rozhodnutie je v týchto častiach založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Ohľadne bodu 4/ rozsudku odvolacieho súdu na vyplatenie odmien vyplatených hlavnej kontrolórke vo výške 2.000,- Sk (66,39 Eur) za mesiac november 2006 a vo výške 3.400,- Sk za mesiac november 2007, nedal pokyn, a preto nemohol naplniť subjektívnu ani objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák.

V bode 5/ rozsudku druhostupňového súdu, nikdy nevydal pokyn na zakúpenie nadmerného množstva materiálu z rozpočtu obce, prevyšujúceho rozpočtovú skladbu opráv a vykonaným dokazovaním toto preukázané nebolo ako ani to, že zakúpený materiál mal byť použitý na súkromný účel a nie v prospech obce, ani kde vôbec bol tento materiál použitý či nepoužitý a či vôbec bol zo stavebnín vydaný. Bol uvedený do omylu v tom, že predmetné faktúry riadne pridelil na vecnú kontrolu hlavnému kontrolórovi obce Ing. Arch. S., ktorý mal na starosti rekonštrukciu klubu mladých a na formálnu a účtovnú kontrolu účtovníčke N. V., ktorá mu obe faktúry 05.03.2010 predložila spolu s platobným príkazom na ich úhradu. Bol presvedčený, že zodpovední pracovníci riadne vykonali ich vecnú aj účtovnú kontrolu,

na základe čoho príkaz na ich úhradu SPOLU-podpísal. Skutok sa má týkať „materiálu“ či „stavebného materiálu“ alebo dokonca „časti stavebného materiálu“, bez opísania, o aký konkrétny materiál či stavebný materiál či akú jeho časť sa malo jednať, z čoho potom vyplýva, že ani celková suma 6.032,85 Eur, vyčíslená ako škoda, nie je preskúmateľná. Odkaz na faktúry, nekonkretizovanú časť faktúry, výdavky, objednávky a dodacie listy, nespĺňa zákonnú požiadavku na opis skutku tak, aby nemohol byť zamenený s iným skutkom. Nesprávny je názor odvolacieho súdu, že bol povinný faktúry č. 1010014 na sumu 3.480,89 Eur a č. 20100029 na sumu 2.372,03 Eur predložiť na schválenie OcZ, keďže presahovali limit 1.659,70 Eur, lebo OcZ vopred schválilo financovanie rekonštrukcie klubu mladých ako celku - bez rozpočtu a projektovej dokumentácie tak, že materiál bude zakupovaný priebežne, a preto nepredkladáním ešte aj každej jednej faktúry OcZ na schválenie neporušil záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok. Súd druhého stupňa právne pochybil, keď mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože vo vzťahu k tomuto skutku podal 03.06.2013 trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (napomáhal príslušným orgánom pri skutočnom objasňovaní trestnej činnosti a vypátraní skutočného páchatel'a), ktoré vyšetrovateľ uznesením z 19.06.2013 pod ČVS: ORP-233/OEK-TO-2013 nezákonne odmietol. Odvolací súd z tohto bodu vypustil konanie páchatel'a, že vydal pokyn na vykonanie 12-tich jázd motorovým vozidlom zn. Renault Trafic, čím právne pochybil, keď ho spod obžaloby v tejto časti neoslobodil.

Na margo bodu 6/ uviedol, že objektom trestného činu podľa § 352 Tr. zák. je záujem na riadnom a zákonomnom chode štátneho aparátu a na dôvere v pravosť a pravdivosť verejných listín. Uznesenie OcZ nespĺňa náležitosti zákonnej definície verejnej listiny. Právny vzťah medzi veriteľom Slovenskou záručnou a rozvojovou bankou, a.s., Nitra a dlžníkom Obcou C., založený zmluvou o úvere č. 47749-2010, zo 07.07.2010, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 314.000,- Eur a dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, je obchodnoprávnym záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi ustanoveniami obchodného zákonníka (§ 497 a nasl. OBZ) a rozhodnutie OZ o prijatí úveru je len jednou z príloh tejto obchodnej zmluvy a nie verejnou listinou. Prípadné pochybnosti, či OcZ Obce C. rozhodlo alebo nerozhodlo o prijatí tohto úveru, v súlade s § 505 OZ, treba tieto pochybnosti považovať za zhoršenie zabezpečenia záväzku vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky za trvania zmluvy a vznik povinnosti dlžníka doplniť zabezpečenie na pôvodný rozsah, a ak by tak dlžník neurobil v primeranej lehote, mohol by veriteľ od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby mu dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Dlžník po konzultácii s pracovníkmi banky doplnil zabezpečenie poskytnutého úveru na pôvodný rozsah tým, že 09.02.2011 OcZ na svojom mimoriadnom zasadnutí v súlade s § 11 ods. 4 písm. b/, písm. e/ zák. č. 369/1990 Zb. v z.n.p. rozhodlo o prijatí horeuvedeného úveru, ktorý bol pre obec mimoriadne výhodný a účelný. Tento zákon neupravuje, kedy sa má o prijatí úveru rozhodnúť, takže rozhodnutie OcZ z 09.02.2011 treba považovať za konformné s týmto ustanovením. Na základe čoho je na mieste uplatniť ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Obec C. poskytnutý úver na dojednaný účel vyčerpala a riadne ho aj spláca. Na naplnenie objektívnej stránky trestného činu podľa § 352 Tr. zák. treba, aby išlo o pozmenenie podstatné. Dovolateľ sa mal dopustiť pozmenenia obsahu uznesenia č. 34/2010 z 21. riadneho zasadnutia OcZ Obce C., konaného 09.02.2010, nie však pozmenenia podstatného, a preto aj z tejto právnej kvalifikácie priamo vyplýva, že závažnosť konania, z ktorého je obžalovaný, nedosahuje stupeň, aby toto konanie mohlo byť kvalifikované ako prečin. Konanie dovolateľa je v napadnutom rozsudku kvalifikované podľa oboch alíní ust. § 352 ods. 1 Tr. zák. Podľa prvej alíneje sa na dokonanie tohto trestného činu vyžaduje, aby došlo k podstatnému pozmeneniu verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku, úradnej značky alebo ciachy v úmysle, aby sa použili ako pravé. Podľa § 11 ods. 4 písm. b/, písm. e/ zák. č. 369/1990 Zb. v z.n.p. OZ rozhoduje o prijatí úveru, (podľa § 12 ods. 1 tohto zákona zasadnutie OcZ zvoláva a vedie starosta a podľa ods. 6 starosta len podpisuje uznesenie OcZ, rovnako aj § 13 ods. 4 písm. a/). Podľa § 16 ods. 1 tohto zákona výkonným orgánom OcZ a starostu je obecny úrad, ktorý najmä: - zabezpečuje organizačné a administratívne veci OcZ a starostu, ako aj orgánov zriadených OcZ, a to písomnú agendu orgánov obce a orgánov OcZ, - zabezpečuje odborné podklady a iné písomnosti na rokovanie OcZ, - vykonáva uznesenia OcZ a rozhodnutia starostu. Dovolateľ obsah horecitovaného uznesenia nepozmenil vôbec a z vykonaného

dokazovania to ani nevyplýva, takže nie sú naplnené podmienky, aby mohol byť uznaný za vinného podľa prvej aliny. Podľa druhej aliny sa na dokonanie tohto trestného činu vyžaduje, aby došlo k použitiu pozmenenej verejnej listiny (muselo by však ísť o verejnú listinu), úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku, úradnej značky alebo ciachy ako pravej, pričom sa vyžaduje páchatelova vedomosť o tom, že ide o podstatne pozmenenú verejnú listinu Ak aj bolo horecitované uznesenie OcZ pozmenené, dovolateľ o tom nevedel a preto nie sú naplnené podmienky, aby mohol byť uznaný za vinného podľa druhej aliny. Z hľadiska zavinenia sa pri oboch alinách vyžaduje úmysel páchatel'a. Dovolateľ nikdy nekonal v úmysle, aby sa pozmenené uznesenie OcZ použilo ako pravé. Pokiaľ dovolateľ doložil veriteľovi ako prílohu k zmluve o úvere citované uznesenie OcZ, nemal žiadne vedomosti o tom, že by toto uznesenie malo byť pozmenené.

K bodu 7/ Obec C. nadobudla veci bezodplatne od MO SR a ich nadobúdacia cena bola v tom čase nulová, a z tejto hodnoty vychádzal aj dovolateľ, ktorý ju darovacou zmluvou na rovnaký účel previedol bezodplatne na Obec R.. OcZ Obec C. nerozhodovalo o nadobudnutí týchto vecí od MO SR, nemuselo rozhodovať ani o ich darovaní inej obci. Obec C. mala prijaté Zásady hospodárenia s majetkom obce a s majetkom štátu zvereného obci, schválené na riadnom zasadnutí OcZ č. 9/2007 z 13.07.2007 (ďalej len Zásady z 13.07.2007). Podľa § 3 bod 2/ týchto Zásad orgánom oprávneným hospodáriť s majetkom obce je aj starosta obce, ktorý rozhoduje o zmluvných prevodoch vlastníckeho práva k nehnuteľnému majetku v hodnote do 50.000,- Sk (1.659,70 Eur). Podľa znaleckého posudku zostatková cena ani jednej z darovacích vecí neprevyšuje sumu 1.659,70 Eur. Nemohol naplniť zákonné znaky prečinu podľa § 237 ods. 1 Tr. zák. a Obci C. nespôsobil žiadnu škodu. Naopak, tým že horeuvedené hnutel'né veci daroval Obci R., ušetril Obci C. vynakladanie ďalších značných nákladov na uvedenú techniku. Právna kvalifikácia odvolacieho súdu, že obžalovaný ako starosta Obce C. mal podpísaním darovacej zmluvy zo 16.11.2010 bez vedomia a súhlasu OcZ Obce C. porušiť § 7a ods. 1 (§ 2b ods. 1 a § 2c) a ods. 2 písm. d/ zák. č. 138/1991 Zb. je nenáležitá a s vecou nesúvisiaca. Podľa § 7a ods. 1 zák. č. 138/1991 Zb. v znení účinnom k 16.11.2010 obec je povinná zachovať účelové určenie majetku, ktorý nadobudla podľa § 2b ods. 1 a § 2c, ktorý ku dňu prechodu majetku SR na obec slúži na výchovno-vzdelávací proces v oblasti vzdelávania a výchovy a činnosti s nimi bezprostredne súvisiace a na zabezpečenie sociálnej pomoci a zdravotnej starostlivosti. Obec C. nenadobudla autožeriav Tatra 148, vozidlo Praga V3S a kompresor ani podľa § 2b ods. 1 písm. a/, podľa ktorého do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku SR veci v správe právnických osôb, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitných zákonov, napr. podľa zák. SNR č. 542/1990 Zb. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve v znení neskorších predpisov, zák. č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov. MO SR nie je právnická osoba, ku ktorej by bola zriaďovateľská funkcia prešla na Obec C. podľa uvedených osobitných zákonov ani podľa § 2b ods. 1 písm. b/, písm. c/, podľa ktorých do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku SR veci v správe zriaďovateľov škôl a školských zariadení, resp. sociálnych služieb bez právnej subjektivity v užívaní týchto škôl alebo zariadení, resp. v užívaní sociálnych služieb, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na obec podľa osobitného zákona (zák. č. 542/1990 Zb.), lebo MO SR nie je zriaďovateľom škôl ani školských zariadení, resp. sociálnych služieb bez právnej subjektivity, ku ktorým by bola prešla zriaďovateľská funkcia na Obec C. podľa osobitného zákona (zák. č. 542/1990 Zb. alebo zák. č. 195/1990 Zb.). Darovacia zmluva je zmluvným prevodom, na ktorý sa vzťahuje § 3 bod 2. a nie § 6 Zásad z 13.07.2007. Odvolací súd nesprávne kvalifikoval uzavretie darovacej zmluvy v rozpore s § 6 Zásad z 13.07.2007, lebo nešlo ani o prebytočný ani o neupotrebitelný majetok. Pravdou je, že podľa § 6 bod 4 Zásad z 13.07.2007 na návrh starostu obce OcZ schvaľuje vyradovaciu komisiu, ktorej členmi sú obecný kontrolór, člen komisie ekonomickej a verejného poriadku a 2 pracovníci obecného úradu, avšak tieto Zásady nikde neupravujú, aké sú práva a povinnosti vyradovacej komisie (určite nie rozhodovanie o zmluvných prevodoch podľa § 3 bod 2. Zásad), ale iba, že predseda vyradovacej komisie odovzdá zápis z prerokovania s príslušným návrhom o naložení s prebytočným, resp. neupotrebitelným majetkom starostovi obce. Podľa výšky nadobúdacej hodnoty majetku o ďalšom postupe s jeho naložením rozhoduje: a/ starosta obce do hodnoty 1.000,- Sk, b/ OcZ nad hodnotu 1.000,- Sk. Toto ustanovenie je však absolútne neplatné, lebo je nezrozumiteľné (§ 37 ods. 1 OZ), keďže z neho nie je možné jednoznačne určiť, okrem iného, napr. ako by sa malo postupovať, ak by hodnota bola presne 1.000,- Sk, či podľa písm. a/ alebo podľa písm. b/. Odvolací súd konkrétne neuviedol akými dôkazmi majú byť preukázané jednotlivé znaky skutkovej podstaty trestného

činu podľa § 237 ods. 1 Tr. zák. obsiahnuté v skutkovom zistení súdu, a to ani z hľadiska všeobecnej ani osobitnej časti Trestného zákona. Pokiaľ by aj uvedená darovacia zmluva bola podliehala schváleniu OcZ, bola by bez takéhoto schválenia absolútne neplatná, a teda na jej základe by nevznikli žiadne práva a povinnosti, a to ani na strane darcu ani na strane obdarovaného. K odovzdaniu a prevzatíu daru doposiaľ nedošlo a Obci C. už z toho dôvodu žiadna škoda nevznikla a skutok nebol dokonaný.

K výroku o treste odvolací súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery neprihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, ktoré mu nepriznal v celom zákonom stanovenom rozsahu a priznal mu len poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. Aj keď je dovolateľ nevinný, len pre právnu čistotu, mu mal súd za poľahčujúcu okolnosť uznať okrem toho, že viedol pred tým, ako mal spáchať trestný čin (žiaden však nespáchal) riadny život aj ďalšie poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. b/, písm. l/, písm. m/, písm. n/ Tr. zák. Súd druhého stupňa pochybil, keď dovolateľa spod obžaloby aj z tohto dôvodu neoslobodil. Odvolací súd nesprávne právne posúdil zistené skutky a súčasne nesprávne použil iné hmotnoprávne ustanovenia. Arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia vyplýva z extrémneho nesúladu právnych záverov s vykonaným dokazovaním, zo zjavne iracionálnych myšlienkových konštrukcií vo forme nepodložených domnienok a z nedostatku riadneho odôvodnenia. Zásada zákonného procesu vyjadrená v § 2 ods. 1 Tr. por. je najdôležitejšou zásadou trestného konania, ktoré je možné viesť len podľa zákona. Zákonnosť trestného stíhania, ktorá je expressis verbis vyjadrená v Ústave SR, sa prekrýva s podrobnejšou a komplexnejšou garanciou spravodlivého procesu podľa čl. 46 a nasl. ako aj čl. 6 a 7 Dohovoru a čl. 14 a 15 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach s úpravou v Trestnom poriadku. Záruky zákonitosti sa týkajú všetkých štádií trestného konania od vznesenia obvinenia až po vyhlásenie konečného rozhodnutia.

K adhéznemu konaniu uviedol, že z návrhu na náhradu škody nie je zrejмый dôvod uplatňovaného nároku (§ 46 ods. 3 Tr. por., R II/1962). Proti nároku na náhradu škody vzniesol námietku premlčania voči celému priznanému nároku na náhradu škody vo výške 8.616,81 Eur, s ktorou sa odvolací súd nevysporiadal - neustálil, kedy začala plynúť premlčacia lehota, aká bola jej dĺžka, kedy skončila a podľa ktorého na vec sa vzťahujúceho zákonného ustanovenia - len skonštatoval, že náhrada škody nie je premlčaná v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Krajský súd zaviazal dovolateľa na náhradu škody vo väčšom rozsahu, ako ho uznal vinným a to o 66,39 Eur viac. K odovzdaniu a prevzatíu daru doposiaľ nedošlo a Obci C. už z toho dôvodu žiadna škoda nevznikla, skutok nemohol byť a nebol dokonaný, a preto odvolací súd nemal zaviazat dovolateľa na náhradu škody. Rozhodnutie súdu II. stupňa je aj v tejto časti založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, na základe čoho uplatňuje voči nemu dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe ním uplatnených dovolacích dôvodov vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 2, § 5 ods. 1 zák. č. 253/1994 Z.z., § 11 ods. 4 písm. b/, písm. e/, § 12 ods. 1, ods. 6, § 13 ods. 4 písm. a/, § 16 ods. 1, § 18c ods. 1, ods. 5 zák. č. 369/1990 Zb., § 7 a § 7a ods. 1, ods. 2 písm. d/ zák. č. 138/1991 Zb., § 3 bod 2, § 6 Zásad hospodárenia s majetkom obce a s majetkom štátu zverného Obci C., schválené na riadnom zasadnutí OcZ č. 9/2007 z 13.09.2007, § 733 až § 736 Občianskeho zákonníka, § 497 a nasl., § 505 Obchodného zákonníka, § 10 ods. 2, § 36, § 37, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1, § 61 ods. 1, ods. 2, § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 352 ods. 1 Tr. zák., § 2 ods. 1, ods. 9, ods. 10, § 34 ods. 1, ods. 2, § 46 ods. 3, § 168 ods. 1, § 253, § 271 ods. 1, § 274 ods. 1, § 276 ods. 1, § 284 ods. 2, § 287 ods. 1, § 322 ods. 3 Tr. por., čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 50 ods. 3 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/, písm. c/, čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 14 a čl. 15 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, v neprospech obvineného Dpt. W. M.. Súčasne, aby dovolací súd zrušil rozsudok krajského súdu, ako aj predchádzajúci rozsudok okresného súdu a chybné konanie, ktoré napadnutým rozsudkom predchádzalo, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Podľa § 388 ods. 2 Tr.

por., dovolací súd nariadil, aby vec rozhodol iný sudca rovnakého súdu, resp. aby vec prikázal na prerokovanie a rozhodnutie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Dovolanie obvineného bolo na vedomie zaslané prokurátorovi a poškodenému, ktorí sa k nemu aj vyjadrili, poškodený 27.03.2017 a prokurátor 12.04.2017.

Prokurátor vo vyjadrení uviedol, že v danom prípade nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por. Dokazovanie v tejto veci bolo realizované zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. Orgány činné v trestnom konaní a napokon aj vo veci konajúce súdy postupovali tak, aby zistili skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie v merite veci. Priebežne boli zhromažďované dôkazy svedčiace tak v prospech, ako aj v neprospech obvineného. Súdy zákonným spôsobom rozhodovali o námietkach, resp. návrhoch obvineného. V priebehu trestného konania, a teda aj v štádiu pred podaním obžaloby boli plne rešpektované práva obvineného, vrátane práva na obhajobu. Uloženie trestu zákazu činnosti pôsobiť vo výkonnom orgáne obce v oblasti samostatnej pôsobnosti na dobu 2 roky, si vyžadoval účel tohto trestu, a to zamedziť obvinenému dočasne zastávať a vykonávať povolanie alebo funkciu, na výkon ktorej je potrebné osobitné povolenie, alebo výkon ktorej upravujú osobitné predpisy. V danom prípade bolo preukázané, že obvinený sa trestnej činnosti dopúšťal v postavení starostu obce, a preto tento druh trestu mu zabráni, aby sa v budúcnosti nedopustil obdobného konania. Vo všeobecnosti je možné konštatovať, že krajský súd na základe zhromaždených dôkazov ustálil právnu kvalifikáciu zodpovedajúcu charakteru protiprávneho konania obvineného. Uložil mu trest pri ukladaní ktorého prihliadol na všetky zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. V žiadnom prípade nie je možné uložený trest považovať za neprimeraný. S prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Obec C., v zastúpení starostom obce Ing. V. N., okrem iných skutočností, ku ktorým zákon poškodenému neumožňuje sa relevantným spôsobom vyjadrovať, k výroku o náhrade škody sa vôbec nevyjadril.

Prvostupňový súd po splnení si povinnosti v zmysle § 376 Tr. por., dovolanie spolu so spisom predložil dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako dovolací súd (ďalej len najvyšší súd, resp. dovolací súd, § 377 Tr. por.) po predložení veci zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku krajského súdu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ a písm. f/ Tr. por. Podľa § 385 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné, pričom obdobnú argumentáciu uplatnil aj v predchádzajúcich konaniach pred prvostupňovým a druhostupňovým súdom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Citované ustanovenie v praxi dovolacích senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa uplatňuje najmä za situácie ak došlo k porušeniu ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, keď orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Uvedený dovolací dôvod možno uplatniť len v

pripade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich získavanie a vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Obvinený tieto dva dovolacie dôvody odôvodnil v podstate iba tým, že po preštudovaní spisu vyšetrovateľ zaobstaral zápis z kontroly NKÚ SR v Obci C., s ktorým už oboznámení neboli, súd nevykonal konfrontáciu medzi svedkami V. a K., aj keď sa toho domáhal, súd mu neumožnil klásť vypočutým svedkom otázky, nebolo mu umožnené vyjadrovať sa ku každému vykonanému dôkazu (došlo k porušeniu zásad spravodlivého procesu, kontradiktórnosti, rovnosti zbraní a práva na obhajobu) a o všetkých jeho návrhoch na doplnenie dokazovania súd pred rozhodnutím vo veci nerozhodol.

Zo spisu Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 2 T 92/2012, dovolací súd zistil, že kontrola NKÚ SR bola na obecnom úrade vykonaná od 16.07. do 13.08.2009 a týkala sa však iba roka 2008. Žalované skutky boli spáchané v rokoch 2004, 2005, 2006, 2007 a 2010, teda nie aj v roku 2008. Vyšetrovateľ opatrením z 25.07.2012 (č.l. 1019) tento návrh obvineného, vrátane jeho návrhu na vypracovania doplnku k znaleckému posudku na vyčíslenie reálnej výšky možného výťažku z prípadného predaja techniky, ako šrotu po odpočítaní nákladov na delaboráciu a vytriedenie šrotu od nebezpečných látok, odmietol, čo bolo obvinenému a jeho obhajcovi doručené č.l. 1021). Zo záznamu vyšetrovateľa k tomuto opatreniu z 25.07.2012 (č.l. 1020) navyše vyplýva, že žiadne dokumenty o kontrole NKÚ SR v inom časovom období sa na Obecnom úrade C. nenachádzajú.

Z tohto spisu vyplýva aj to, že zákonná samosudkyňa okresného súdu po vypočutí svedkov, po prečítaní svedeckých výpovedí, znaleckých posudkov so súhlasom procesných strán a po oboznámení s listinnými dôkazmi prokurátor, obhajca i obžalovaný kládli svedkom a znalcovi otázky. V konaní pred okresným a krajským súdom bol obvinený zastúpený obhajcom, ktorý sa spolu s obvineným zúčastnil všetkých hlavných pojednávaní. Ani na jednom pojednávaní nenamietali spôsob výsluchu svedkov, nemožnosť im klásť otázky a vyjadrovať sa k nim, čo je zrejmé zo zápisníc hlavného pojednávania (č.l. 1057 - 1378). Samosudkyňa o návrhoch obvineného na doplnenie dokazovania ešte pred záverečnými rečami procesných strán rozhodla, a to pred vyhlásením prvého odsudzujúceho rozsudku, ako aj po jeho zrušení odvolacím súdom a pred vyhlásením druhého rozsudku okresným súdom, čo je zrejmé zo zápisníc hlavného pojednávania z 10.11.2015 na č.l. 1357 - 1358, zo 14.01.2016 na č.l. 1378 - 1380, obvinený a jeho obhajca na hlavnom pojednávaní 29.10.2013, na verejnom zasadnutí pred krajským súdom 25.02.2015, zhodne v týchto prípadoch uviedli, že návrhy na doplnenie dokazovania nemajú. Samosudkyňa vyhovel návrhom obhajoby na doplnenie dokazovania, námietka obvineného na porušenie rovnosti zbraní je preto nenáležitá.

Najvyšší súd konštatuje, že porušenie práva na obhajobu obvineného nebolo zistené. Rovnako tak nebolo zistené ani porušenie zásad kontradiktórnosti a rovnosti zbraní. Napadnuté rozsudky sú založené na dôkazoch, ktoré boli nielen získané zákonným spôsobom, ale boli súdom vykonané v súlade so zákonom.

Navyše dovolací súd v nadväznosti na už uvedené zdôrazňuje, že v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd je pritom povinný zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím takémuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú.

Dovolacia námietka spočívajúca na tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli získané, resp. vykonané zákonným spôsobom, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy.

Ak súd vyhodnotí vykonaný dôkaz inak než podľa predstáv niektorej zo strán, nemožno z toho vyvodiť, že takéto dôkazy nie sú vykonané zákonným spôsobom, resp., že by bol daný dovolací dôvod podľa §

371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K výkladu týchto ustanovení sa žiada poukázať ešte na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorej možno zhrnúť, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený porušenie práva na obhajobu opieral aj o to, že súdy menili právnu kvalifikáciu žalovaných skutkov, bez toho aby bol na túto zmenu predom upozornený a aby mu bola daná možnosť prípravy obhajoby, napr. prerušením hlavného pojednávania, resp. jeho odročením. Pravdou je, že k tomu došlo opakovane, ale ani v jednom prípade nedošlo k tomu, aby zmenená právna kvalifikácia bola prísnejšia oproti obžalobe alebo rozsudku prvostupňového súdu. Naopak oproti obžalobe, kde boli skutky pod bodmi 1/ - 5/ a 7/ kvalifikované ako prečin zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. (trestná sadzba 2 roky až 5 rokov), pod bodom 6/ ako prečin podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. a pod bodom 7/ ešte aj ako prečin podľa § 237 ods. 1 Tr. zák., došlo k v ďalšom konaní k zmierneniu právnej kvalifikácie ohľadne skutkov pod uvedenými bodmi, kde tieto konania boli posúdené v bodoch 1/ - 3/ ako prečin podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (trestná sadzba 1 rok až 5 rokov), v bodoch 4/ a 7/ ako prečin podľa § 237 ods. 1 Tr. zák. (trestná sadzba až 2 roky), v bode 5/ ako prečin podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (trestná sadzba 1 rok až 5 rokov) a v bode 6/ ako prečin podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. (trestná sadzba až 3 roky). Nebol preto dôvod, aby súd postupoval v zmysle § 284 ods. 2 Tr. por., ako sa toho obvinený v dovolaní domáha.

Najvyšší súd po preskúmaní podaného dovolania na podklade predloženého spisu zistil, že k zásadnému porušeniu práv obvineného na obhajobu v konaní pred rozhodujúcimi súdmi nedošlo. Obvinený toto porušenie vyvodzuje iba z rozsahu vykonaného dokazovania, ktoré bolo podľa jeho názoru vykonané nezákonne, zo spôsobu jeho vyhodnotenia a kvality odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu, ktoré potvrdil odvolací súd.

S ohľadom na priebeh hlavného pojednávania pred prvostupňovým súdom, rozsah vykonaného dokazovania, v rámci ktorého vyhovel návrhom obhajoby na doplnenie dokazovania najvyšší súd konštatuje, že dovolacie námietky obvineného, čo do zákonnosti vykonania dokazovania pred súdom nie sú dôvodné.

Prvostupňový súd, ale i krajský súd v odôvodnení svojich rozsudkov logicky, primerane a v dostatočnom rozsahu reagovali na obhajobu obvineného, na vykonané a vyhodnotené dôkazy. Vysporiadali sa so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými pre spravodlivé a zákonné rozhodnutie vo veci samej. Poukázali na dôkazy, ktoré obvineného zo spáchania trestného činu usvedčujú, vysvetlil, prečo neuveril obhajobe obvineného. Zistené skutky pod bodmi 1/ až 7/ vyplývajú z vykonaných a zákonne vyhodnotených dôkazov. Aj pre najvyšší súd sú ustálené skutkové vety záväzné, nemôže ich meniť a dopĺňať, na čo je správne poukázané i dovolaní.

Napriek tomu sa obvinený v dovolaní domáha zmeny právnej kvalifikácie ustálených skutkov v napadnutom rozsudku krajského súdu, a to prostredníctvom spochybňovania už vykonaných a vyhodnotených dôkazov, resp. potrebou vykonania ďalších dôkazov, ktoré napriek jeho návrhom neboli vykonané. Podľa svojho názoru prispôsobuje výklad zákonov majúci k tejto trestnej činnosti vzťah, v snahe doceliť oslobodenie spod obžaloby, pretože spáchanie žalovaných skutkov popiera. Cez zmenu skutkových zistení nižšími súdmi sa snaží aj o to, aby mu súd priznal viac poľahčujúcich okolností. Namíeta premlčanie spáchania niektorých skutkov (podľa jeho názoru čiastkových, spáchaných v štádiu pokusu), pričom opomína, že pre pokračovanie, resp. opakovanie v páchaní rovnakej alebo obdobnej trestnej činnosti za existencie miestnej, časovej súvislosti a jednotiacemu zámeru obvineného, k premlčaniu nemohlo dôjsť, čo je zrejmé z ustanovenia § 87 ods. 3 písm. a/, písm. b/, ods. 4 Tr. zák. Takýto postup je nezákonný a v rozpore s účelom mimoriadneho opravného prostriedku, akým je

nepochybne dovolanie.

Na margo uvedeného dovolací súd upriamuje pozornosť na práva a povinnosti starostu a na kompetencie obecného zastupiteľstva obce C. vyplývajúce s platných a účinných zákonov v dobe spáchania skutkov súvisiacich s touto problematikou:

Zák. č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest ustanovuje:

§ 2 ods. 1/ Funkcia starostu je verejná funkcia, ktorá sa nevykonáva v pracovnom pomere. Výkon tejto funkcie je nezlučiteľný s funkciami podľa osobitného predpisu a s výkonom práce zamestnanca obce. Odsek 2/ Starostovi počas výkonu funkcie patrí dovolenka na zotavenie; na jej účely sa primerane použije osobitný predpis. Náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku možno starostovi poskytnúť, len ak nemohol vyčerpať dovolenku ani do konca budúceho kalendárneho roku a ak o tom rozhodlo obecné zastupiteľstvo.

§ 5 ods. 1/ Starostovi možno poskytovať odmeny s prihliadnutím na náročnosť a kvalitu výkonu funkcie až do 50% súčtu platov za obdobie, za ktoré sa odmena poskytuje, a mimoriadne odmeny za činnosť vykonávanú v súvislosti so živelnými pohromami a inými mimoriadnymi udalosťami, pri ktorých dochádza k ohrozeniu života, zdravia alebo majetku, a pri odstraňovaní ich následkov. O poskytnutí odmien rozhoduje obecné zastupiteľstvo.

Zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení ustanovuje:

§ 13 ods. 1/ Predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce je starosta. Funkcia starostu je verejná funkcia. Funkčné obdobie starostu sa skončí zložením sľubu novozvoleného starostu. Spôsob voľby starostu upravuje osobitný zákon. Podľa odseku 2/ Starosta skladá sľub, ktorý znie: "Sľubujem na svoju česť a svedomie, že budem riadne plniť svoje povinnosti, ochraňovať záujmy obce a Slovenskej republiky. Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy budem pri výkone svojej funkcie starostu uplatňovať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Odsek 3/ Funkcia starostu je nezlučiteľná, okrem iného s funkciou, b) zamestnanca obce, v ktorej bol zvolený.

Podľa ustálenej judikatúry Starosta obce nemôže byť súčasne ani zamestnancom obce, v ktorej bol zvolený. Pod zamestnancom obce sa pritom v zmysle § 11 Zákonníka práce rozumie každá „fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu." Pod zamestnancom obce nemožno v žiadnom prípade rozumieť len osobu vykonávajúcu prácu v pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy. Zákonník práce totiž ustanovuje štyri druhy pracovnoprávných vzťahov, a to: - pracovný pomer, ktorý sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnancom a zamestnávateľom, - pracovnoprávny vzťah založený písomnou dohodou o vykonaní práce, - pracovnoprávny vzťah založený písomnou dohodou o pracovnej činnosti a Starosta obce nesmie uzavrieť s obcou, v ktorej bol zvolený, nielen pracovnú zmluvu, ale ani žiadnu inú dohodu o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, t.j. ani dohodu o vykonaní práce, ani dohodu o pracovnej činnosti a ani dohodu o brigádnickej práci študentov, teda aj ako člen akejkoľvek komisie zriadenej obecným zastupiteľstvom.

Odsek 4/ Starosta

- a) zvoláva a vedie zasadnutia obecného zastupiteľstva a obecnej rady a podpisuje ich uznesenia,
- b) vykonáva obecnú správu,
- c) zastupuje obec vo vzťahu k štátnym orgánom, k právnickým a fyzickým osobám,
- d) rozhoduje vo všetkých veciach správy obce, ktoré nie sú zákonom alebo štatútom obce vyhradené obecnému zastupiteľstvu.

Odsek 5/ Starosta je štatutárnym orgánom v majetkovoprávných vzťahoch obce a v pracovnoprávných vzťahoch zamestnancov obce; v administratívoprávných vzťahoch je správnym orgánom.

§ 15 ods. 1/ Obecné zastupiteľstvo môže zriaďovať komisie ako svoje stále alebo dočasné poradné, iniciatívne a kontrolné orgány.

Odsek 2/ Komisie sú zložené z poslancov obecného zastupiteľstva a z ďalších osôb zvolených obecným zastupiteľstvom.

Odsek 3/ Zloženie a úlohy komisií vymedzuje obecné zastupiteľstvo.

§ 18c ods. 5/ Obecné zastupiteľstvo môže hlavnému kontrolórovi schváliť mesačnú odmenu až do výšky 30% z mesačného platu hlavného kontrolóra podľa odseku 1.

Zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí ustanovuje:

§ 7 ods. 1/ Orgány obce a organizácie sú povinné hospodáriť s majetkom obce v prospech rozvoja obce a jej občanov a ochrany a tvorby životného prostredia.

Odsek 2/ Orgány obce a organizácie sú povinné majetok obce zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať. Sú povinné najmä a) udržiavať a užívať majetok, b) chrániť majetok pred poškodením, zničením, stratou alebo zneužitím, c) používať všetky právne prostriedky na ochranu majetku, vrátane včasného uplatňovania svojich práv alebo oprávnených záujmov pred príslušnými orgánmi, d) viesť majetok v účtovníctve podľa osobitného predpisu.

§ 9 ods. 1/ Zásady hospodárenia s majetkom obce, ktoré určí obecné zastupiteľstvo, upravujú najmä

Odsek 2/ Schváleniu obecným zastupiteľstvom podliehajú vždy

- b) zmluvné prevody vlastníctva hnutel'ného majetku nad hodnotu určenú obecným zastupiteľstvom,
- c) nakladanie s majetkovými právami v určenej hodnote,
- d) aukčný predaj vecí podľa osobitných predpisov,

§ 9a ods. 1/ Ak tento zákon neustanovuje inak, prevody vlastníctva majetku obce sa musia vykonať

- a) na základe obchodnej verejnej súťaže,
- b) dobrovoľnou dražbou (ďalej len "dražba") alebo
- c) priamym predajom najmenej za cenu vo výške všeobecnej hodnoty majetku stanovenej podľa osobitného predpisu.

Odsek 8/ Ustanovenia odsekov 1 až 7 sa nepoužijú pri prevode majetku obce, a to podľa písm. d/ hnutel'nej veci, ktorej zostatková cena je nižšia ako 3 500 eur,

e) v prípadoch hodných osobitného zreteľa, o ktorých obecné zastupiteľstvo rozhodne trojpätinovou väčšinou prítomných poslancov.

Z citovaných ustanovení, v súlade so zaužívanou súdnou praxou, je zrejmé, že zákon o obecnom zriadení v tomto ustanovení súčasne zakazuje bezodplatný prevod nehnuteľného majetku obce, resp. čisto za symbolickú cenu, napr. za 1,- Eur. Darovanie nehnuteľného majetku obce pripúšťa len v situácii, ak by tak umožnil osobitný predpis. V súčasnom platnom poriadku SR nie je obsiahnutá právna úprava, ktorá by umožňovala darovanie nehnuteľného majetku obce, a preto z uvedenej zásady nie je ustanovená žiadna výnimka. Takýto právny úkon bude potrebné označiť s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný z dôvodu obchádzania zákona o obecnom zriadení, ktorý darovanie obecných nehnuteľností neumožňuje. V zmysle cit. ustanovenia Občianskeho zákonníka je absolútne neplatným taký právny úkon, ktorý obchádza zákon.

Táto zásada sa netýka hnuteľných vecí z majetku obce, aj pri hnuteľných veciach je však potrebné dodržať právny režim § 9 a nasl. zákona o majetku obcí. V zmysle § 9a ods. 8 zákona o majetku obcí preto prichádza do úvahy len darovanie takej hnuteľnej veci, ktorej zostatková hodnota je nižšia ako 3 500 €, resp. v prípadoch, ktoré obecné zastupiteľstvo označí za dôvod hodný osobitného zreteľa. Okrem toho v danom prípade sa uplatnili ustanovenia Zásad z 13.09.2007, na ktoré poukázali aj nižšie súdu, najmä § 6 a § 9 ods. 1.

V tejto súvislosti dovolací súd konštatuje, že citovanie § 7a ods. 1, ods. 2 písm. d/ zák. č. 138/1991 Zb. v skutku pod bodom 7/ nie je presné, ako je na to poukázané v dovolaní. Ide o pochybenie formálneho charakteru, ktoré nemá vplyv na právnu kvalifikáciu tohto skutku, kde je poukázané aj na § 6 a § 9 citovaných Zásad z 13.09.2007, preto nie je ani dôvod na opravu skutku. Mylný je názor obvineného, že tieto zásady nie je možné uplatniť pre ich nejasnosť.

Krajský súd správne kvalifikoval konanie obvineného popísané v skutkoch pod bodmi 1/ až 7/ napadnutého rozsudku. Skutky tam uvedené po všetkých stránkach napĺňajú subjektívnu a objektívnu stránku prečinov v bodoch 1/ - 3/ sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 4/ a 7/ porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zák., v bode 5/ porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 6/ falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ ide o odôvodnenie tejto právnej kvalifikácie dovolací súd odkazuje na odôvodňujúcu časť napadnutého rozsudku krajského súdu.

V nadväznosti na uvedené dovolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 371 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného. Podľa odseku 7 tohto ustanovenia dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 5/, z ktorého odvolací súd vypustil časť, na čo je poukázané aj v dovolaní, najvyšší súd konštatuje, že ide o nezákonný postup. Krajský súd pochybil, keď takto postupoval bez toho, aby vykonal príslušné dokazovanie, čo je základným predpokladom na zmenu rozhodnutia vydaného nižším súdom. Krajský súd nevykonával žiadne dokazovanie, preto bol povinný akceptovať znenie tohto skutku tak, ako to ustálil súd I. stupňa. Vypustenie časti skutku neprichádzalo do úvahy, ak by boli preto splnené zákonné podmienky, mohol iba pre túto časť, ale opäť po vykonaní príslušného dokazovania, obvineného oslobodiť.

Napraviť toto porušenie už nie je možné, odvolací súd tak urobil na podklade odvolania obvineného, ktorý podal aj dovolanie a prostredníctvom neho sa nemôže dostať do horšieho postavenia, čo je zrejmé z ustanovenia § 385 ods. 2 Tr. por.

S právnou kvalifikáciou skutkov krajského súdu v napadnutom rozsudku sa stotožnil aj najvyšší súd, a preto v konkrétnostiach odkazuje na jeho odôvodňujúcu časť, samozrejme okrem pochybení, na ktoré je poukázané. Ani dovolací dôvod uplatnený obvineným v dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. preto nie je naplnený.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. Podľa odseku 2/ tohto ustanovenia trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Tento druh trestu zabráňuje páchatelovi zneužívať povolenie, zamestnanie alebo postavenie na trestnú činnosť a pôsobí výchovne. Účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu. Uloženie trestu zákazu činnosti obvinenému bolo úplne odôvodnené tým, že úmyselným porušením viacerých povinností - páchaním trestnej činnosti - spôsobil obecnému úradu škodu, čím

vznikla pochybnosť o jeho schopnosti naďalej vykonávať a pôsobiť vo výkonnom orgáne obce v oblasti samostatnej pôsobnosti.

Dovolací súd ani pri uložení tohto druhu trestu nezistil pochybenie zo strany krajského súdu. Konanie vedúce k uloženiu tohto trestu a jeho samotné uloženie, vrátane jeho konkretizácie je v súlade so zákonom.

K adhéznemu konaniu podané dovolanie je taktiež nedôvodné. Poškodená obec si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody s dispozičným právom k výške uplatnenej škody vo vzťahu k skutkom pod bodmi 4/ - 7/. Takto uplatnený nárok na náhradu škody nemôže byť premlčaný, pretože premlčacia doba by mohla uplynúť až po 10 rokov, nakoľko bola spôsobená trestnou činnosťou. Uplatnenie škody v občiansko-právnom konaní sa týka skutkov pod bodmi 1/ - 3/. V ostatnom dovolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutých rozsudkov, kde sa sudy dôsledne zaoberali všetkými relevantnými skutočnosťami rozhodnými pre výrok o náhrade škody.

Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že v konaní a rozhodnutiach súdov obidvoch stupňov nezistil žiadne také porušenie zákona, ktoré by obvineným uplatnené dovolacie dôvody podporovali.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.